

DE HORRORHOEVE

Tjerk Noordraven

DE ENGSTE SERIE OOIT - DEEL 3

moon

© Tjerk Noordraven, 2018

© Moon, Amsterdam 2018

Illustraties omslag en binnenwerk: © Esther Malaparte, 2018

Foto's auteur: © Bart van Dieken

Vormgeving omslag: Esther Malaparte

Vormgeving binnenwerk: Krijnie Gerritsen, *bijzee*

ISBN 978 90 488 4517 0

ISBN 978 90 488 4518 7 (e-book)

NUR 283

www.engsteserieooit.nl

www.uitgeverijmoon.nl

www.overamstel.com

OVERAMSTEL

uitgevers

Moon is een imprint van Overamstel uitgevers bv

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

WAARSCHUWING!

DIT BOEK
IS
BLOEDERIG...

IJZEREN KETTINGEN

OCHTENDSCHEMERING

‘Ssst!’ sist Prins Toet.

Hij grijpt de twee zilveren zwaarden van Tomi, die in een schede op zijn rug hangen, en houdt ze opgeheven voor zich uit, zoals hij dat meer dan drieduizend jaar geleden in Egypte heeft geleerd.

‘Wat is er?’ fluistert Nera.

‘Ssst!’

Behoedzaam zet Prins Toet een paar stappen in de richting van een groepje bomen naast de zandweg. Door de mummiewindsels zijn zijn voetstappen nauwelijks hoorbaar.

Nera laat haar rugzak met daaraan een pijlenko-ker van haar linkerschouder glijden en kromt haar vinger om de trekker van haar kruisboog.

Ze richt het wapen op de bomen, maar ziet niets.

De ochtendschemering is al ingevallen, maar het is nog steeds vrij donker. Van de zon is nog geen spoor.

Vanuit haar ooghoek ziet Nera hoe de hellehond

naar voren sluipt, met alle zes zijn oren gespitst.

Eus, die ongewapend is, gaat achter Nera staan.

Eerder die nacht was Eus van top tot teen bedekt met strengen knoflook, maar ze hebben alle knoflook gebruikt voor het verslaan van de vampierbewakers in de gevangenistoren waar Dragos vastgehouden werd.

Toen ze Dragos eindelijk gevonden hadden, wilde hij niet met hen mee. Hij wilde blijven om te proberen het vertrouwen te winnen van graaf Dracula, de oppervampier.

Voor Dragos was het niet genoeg om zelf bevrijd te worden, hij is vastbesloten om heel Transsylvanië te bevrijden van de tirannie van de vampiers.

En dus zijn Nera, Prins Toet, Eus en de hellehond nu zonder Dragos weer op weg terug naar het ondergrondse hoofdkwartier van het Verzet.

Tomi, de vampierspion die hen geholpen heeft, is als vleermuis vooruit gevlogen om voor zonsopkomst veilig binnen te zijn.

Nera tuurt over haar kruisboog naar de bomen, maar ziet nog steeds niks.

Het is doodstil.

Voor haar zet Prins Toet nog een stap. En nog een. Plotseling ziet Nera tussen de bladeren iets bewegen. 'Daar!' roept ze, maar het is al te laat.

Een donkere gestalte met een groot net in zijn handen suist door de lucht, recht op Prins Toet af.

Nera haalt de trekker van haar kruisboog over, maar de pijl schiet tussen de takken door zonder iets te raken.

Voor ze tijd heeft om een nieuwe pijl te grijpen, smakt Prins Toet al achterover op zijn rug. Het net valt over hem heen, de zilveren zwaarden kletteren uit zijn handen.

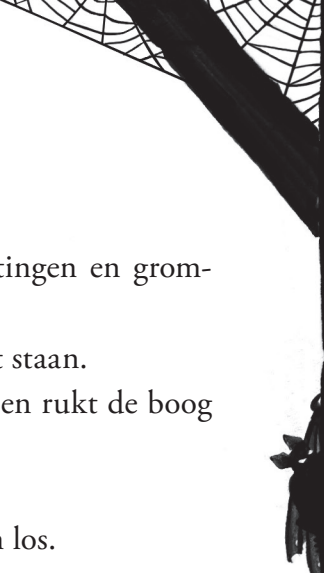

Een tweede gestalte, ook met een net, springt op de hellehond af.

Op hetzelfde moment zwiepen de struiken rechts van Nera uiteen.

Twee grijze wolven stuiven de weg op.

Om hun halzen zitten halsbanden met daaraan dikke ijzeren kettingen, die vastgehouden worden door een derde gestalte in een zwart gevechtstenuw.

In een flits ziet Nera zijn bleke gezicht en hoektanden.

De wolven rukken aan hun kettingen en grommen naar Nera en Eus.

‘Ren!’ roept Eus, maar Nera blijft staan.

Haastig grijpt ze een nieuwe pijl en rukt de boog van haar kruisboog naar achteren.

Kom op, kom op nou...

Dan laat de vampier de kettingen los.

De wolven springen naar voren...

Nera aarzelt geen moment. Ze laat de kruisboog vallen en sprint achter Eus aan.

‘Grijp ze!’ klinkt het achter haar.

HIJGENDE WOLVEN

Nera rent zo hard ze kan.

De wolven zijn vlak achter haar. Ze hoort hen hijgen.

Hun kettingen rinkelen door het zand achter hen aan.

Vlak voor haar schiet Eus de struiken in. Nera duikt hem achterna.

Met een klap landt ze op haar knieën. Au!

Een fractie van een seconde krimpt ze ineen, dan gaat ze alweer door.

Op handen en voeten schiet ze door het struikgewas.

De takken zwiepen vol in haar gezicht en laten diepe striemen achter, maar ze merkt het niet eens. Razendsnel kruipt ze voort.

Dan is ze aan de andere kant.

Al rennend kijkt ze om zich heen.

Daar!

Eus heeft een boom gevonden en klautert vliegensvug tegen de stam omhoog.

Hij zoekt naar een dikke tak, klemt zijn geitenpoten eromheen, en steekt dan zo ver mogelijk zijn hand uit.

‘Snel!’ roept hij.

Nera raast op hem af en springt naar zijn hand.

Mis!

Ze springt nog een keer.

Ja! Hun handen klemmen zich in elkaar.

Op hetzelfde moment rennen de twee wolven uit het struikgewas. Grommend komen ze op de bungelende Nera af.

Eus probeert haar omhoog te trekken, maar de wolven zijn sneller. Ze springen met hun voorpoten tegen haar aan.

‘Nee!’ hoort ze Eus schreeuwen. ‘Nera!’

Met een klap valt ze in het gras.

Meteen springen de wolven op haar.

In een reflex schiet ze direct weer overeind. Maaiend met haar armen werpt ze de wolven van zich af.

Ze probeert weg te rennen, maar nog voordat ze twee stappen heeft gezet, springt een van de wolven tegen haar rug.

Met een gil valt ze voorover.

De wolven springen weer boven op haar en sperren hun bekken open.

Ze voelt hun hete adem in haar nek.

Doodsbang knijpt ze haar ogen dicht...

Ineens weet Eus wat hij moet doen.

Snel steekt hij twee vingers in zijn mond en begint te fluiten.

Faunen kunnen met hun muziek dieren hypnotiseren. Normaal gebruiken ze daarvoor een panfluit, maar Eus kan het ook op zijn vingers.

Het wijsje dat hij fluit heeft langgerekte tonen.

Hij ziet dat het werkt. De wolven spitsen hun oren en sluiten hun bek.

Langzaam stappen ze van Nera af.

Met hun blik op Eus gericht knielen ze in het gras.

Dan buigen ze hun kop.

Eus stopt met fluiten en klimt uit de boom.

Een voor een kijkt hij de wolven diep in hun ogen.

‘Braaf,’ zegt hij. ‘En nu wegwezen!’

Met een zacht jankgeluid draaien de wolven zich om en rennen weg.

GEKETEND

Prins Toet ligt nog steeds op zijn rug op de zandweg, verstrikt in het net. Door de gaten van het net heen kijkt hij recht in de rode ogen van de gedaante die zich vanuit de boom op hem heeft gestort.

Het is duidelijk een vampiersoldaat. Hij draagt een gitzwart gevechtstenuë en een ijzeren helm zonder vizier.

Met zijn grote, bleke handen drukt hij de armen van Prins Toet tegen de grond.

Een paar meter verderop ligt een andere vampiersoldaat languit op de hellehond en duwt de drie koppen in het zand.

Even weet Prins Toet niet wat hij moet doen. Hij kan zich nauwelijks bewegen.

Maar dan concentreert hij zich op zijn benen. Voorzichtig buigt hij zijn knieën.

Ondertussen kronkelt hij hevig met zijn bovenlijf en hoofd, als afleiding.

Het lukt hem om zijn knieën ver genoeg te buigen om zijn voeten in het zand te zetten.

Het volgende moment stoot hij met al zijn kracht zijn bovenlichaam omhoog.

De vampier vliegt van hem af en ploft achterover in het zand.

Prins Toet werpt het net van zich af en rolt opzij. Hij grijpt het dichtstbijzijnde zilveren zwaard van de grond en springt overeind.

Maar het volgende moment krijgt hij een enorme schop in zijn rug.

Hij smakt voorover.

De schop komt van de derde vampier, die van de wolven. De vampier rukt Prins Toet aan zijn mummiewindsels overeind en gooit hem met zijn rug tegen de boom.

‘Ketting!’ schreeuwt hij, terwijl hij Prins Toet tegen de boomstam drukt.

De soldaat die net nog boven op Prins Toet zat, snelt met een ijzeren ketting naar hen toe. Twee... drie... vier keer draait hij de ketting om de boomstam heen.

Binnen een paar seconden zit Prins Toet helemaal vastgeketend.

De vampiers richten zich nu op de hellehond.

Terwijl de ene soldaat zijn koppen in het zand blijft drukken, binden de andere twee met veel moeite zijn sribbelende poten strak aan elkaar vast.

Vervolgens werpen ze het uiteinde van het touw over een dikke boomtak heen en takelen het monster ondersteboven omhoog, tot hij zo'n anderhalve meter boven de grond hangt.

Dan draait de grootste vampier zich naar de andere twee.

'Zoek dat meisje en die faun,' zegt hij. 'Ze kunnen niet ver zijn!'

De drie vampiers veranderen zich in vleermuizen en verdwijnen klapwiekend de lucht in.

Angstig kijkt Prins Toet hen na.

OP DRIE

Voorzichtig krabbelt Nera overeind.

‘Gaat het?’ fluistert Eus.

Nera veegt over haar nek en kijkt naar haar hand.

‘Wolvenkwijl,’ zegt ze met een vies gezicht.

Grinnikend kijkt Eus haar aan, maar dan verstart hij plotseling.

Zijn blik schiet naar de lucht.

‘Wat...?’ begint Nera, maar dan hoort ze het ook.

Het geklapper van vleermuisvleugels komt in een snel tempo dichterbij.

Even staren ze elkaar versteend van schrik aan.

‘Snel!’ sist Eus dan.

Hij grijpt Nera bij haar arm en sleurt haar mee de struiken in.

Daar laten ze zich plat op hun buik vallen.

Doodstil blijven ze liggen.

Ze horen de vleermuizen rondfladderen boven de plek waar ze net nog stonden.

Eentje scheert vlak boven hen over de struiken heen.
Nera en Eus houden hun adem in. Met grote ogen
staren ze elkaar aan.

Dan verdwijnt het gefladder.

Nera wil terugkruipen, maar Eus houdt haar
tegen.

‘Daarachter is een bos,’ fluistert hij. ‘Daar hebben
we meer dekking.’

Zo snel als ze kunnen, kruipen ze door het dichte
struikgewas.

Als ze het einde van de struiken bereikt hebben,
blijven ze roerloos liggen.

Pas als ze er zeker van zijn dat de kust veilig is,
springen ze overeind en rennen ze gebukt het bos in.

Met hun rug tegen een boomstam blijven ze even
staan om op adem te komen.

‘Kom,’ fluistert Eus dan. ‘We moeten in beweging
blijven.’

In een vlug tempo sluipen ze door het bos.

Ze lopen niet over het pad, maar schieten naast
het pad van boom naar boom, van de ene beschut-

ting naar de andere. Bij elk geluid duiken ze weg.
Ineens horen ze weer vleermuisvleugels.
Meteen laten ze zich op hun buik vallen en kruipen
weg achter een dikke boom.
Het gefladder wordt luider, steeds luider.
Dan zien ze hem.
In een snel tempo vliegt de vleermuis over het bos-
pad. Op nog geen meter afstand passeert hij hen.
Net zo snel als hij gekomen is, is hij weer weg.
Met bonkend hart staren ze hem na.

Ze sluipen verder. Na ruim een kwartier komen ze
bij een verharde weg.

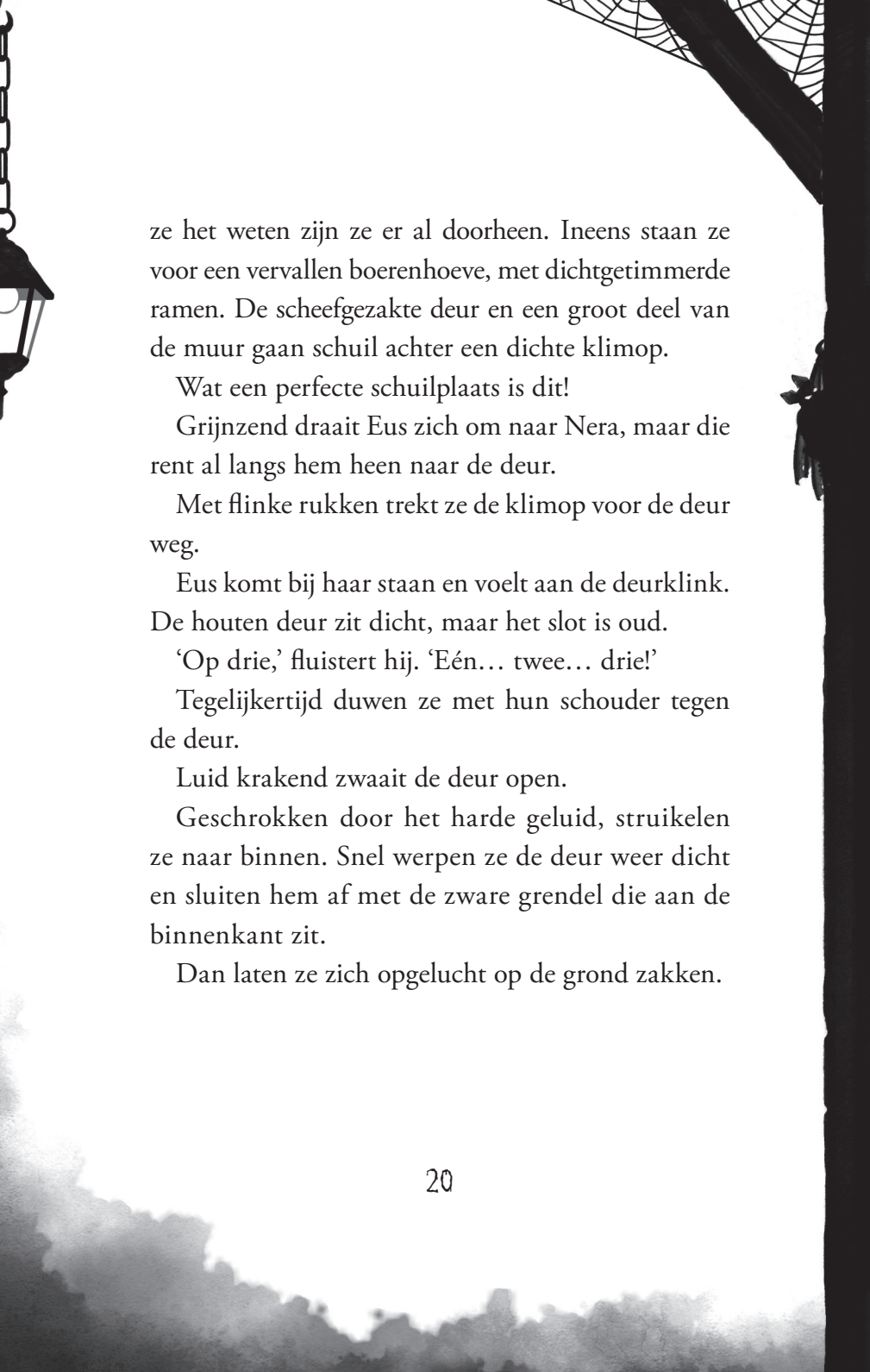
Gebukt sprinten ze de weg over en duiken aan de
andere kant het bos weer in.

Aan deze kant van het bos staan de bomen min-
der dicht op elkaar, dus zijn ze beter zichtbaar vanuit
de lucht.

Eus beseft dat ze weg moeten bij de bomen. Hij
rent naar een slootje, springt eroverheen en duikt in
de dichte struiken die daarachter staan.

Nera is vlak achter hem.

Maar het blijken maar een paar struiken te zijn, voor

ze het weten zijn ze er al doorheen. Ineens staan ze voor een vervallen boerenhoeve, met dichtgetimmerde ramen. De scheefgezakte deur en een groot deel van de muur gaan schuil achter een dichte klimop.

Wat een perfecte schuilplaats is dit!

Grijnzend draait Eus zich om naar Nera, maar die rent al langs hem heen naar de deur.

Met flinke rukken trekt ze de klimop voor de deur weg.

Eus komt bij haar staan en voelt aan de deurklink. De houten deur zit dicht, maar het slot is oud.

‘Op drie,’ fluistert hij. ‘Eén... twee... drie!’

Tegelijkertijd duwen ze met hun schouder tegen de deur.

Luid krakend zwaait de deur open.

Geschrokken door het harde geluid, struikelen ze naar binnen. Snel werpen ze de deur weer dicht en sluiten hem af met de zware grendel die aan de binnenkant zit.

Dan laten ze zich opgelucht op de grond zakken.